

[Brorsen.]

hvorledes det radikale Parti har stillet sig med Hensyn til en Voldgiftsdomstol. Det var et Spørgsmaal, der var fremme under Debatten sidste Aar, jeg ved ikke, om man har foretaget sig noget fra radikal Side fra sidste Aar til i Aar, hvor man paa ny staar i en akut Situation. Det kan i alt Fald være interessant at faa lidt at vide om det, naar den radikale Ordfører senere faar Ordet.

Jeg mener, at det er aldeles forkasteligt, at man skal ophøje Mæglinginstitutionens Forslag til Lov, fordi der, som sagt, aldeles ikke har fundet den dybtgaaende Undersøgelse Sted, som nødvendigvis maa til, inden man træffer sin endelige Dom. De to Partier, der skal stemme for dette Lovforslag, ved antagelig ikke rigtig, hvad de stemmer for, det tror jeg ikke, de kan blive klar over i den korte Tid, vi har til vor Raadighed, hvor det er Meningen, at Lovforslaget skal gennemføres, inden vi i Aften skilles.

Det kan vi for vort Vedkommende ikke medvirke til. Vi indtog den samme Holdning sidste Aar, hvor vi stillede Forslag om, at der blev nedsat en Voldgiftsdomstol til at træffe Afgørelsen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Mit Parti er villigt til at følge den samme Linie som sidste Aar. Vi er villige til eventuelt at medvirke til, at der bliver nedsat en upartisk Voldgiftsdomstol til at bringe Konfikten ud af Verden, men jeg vil straks betone, at denne eventuelle Voldgiftsdomstol maa have en noget anden Sammensætning, end Voldgiftsdomstolen sidste Aar havde.

Man erindrer maaske, at Forligsinstitutionen da fik Lov til at vælge det ene af de 4 Medlemmer i denne Voldgiftsdomstol. Det finder vi er urimeligt, ikke fordi vi har noget at indvende imod Forligsmændene, men de, der skal afsige den endelige Dom, skal ikke i Forvejen være Parthavere i Sagen; det maa være nye Folk, der træder til, og derfor vilde det være aldeles urigtigt, om man i en eventuel Voldgiftsdomstol i Aar vilde indsætte en Repræsentant for Forligsinstitutionen.

Hvorledes saa denne Voldgiftsdomstol skal sammensættes, kan der forhandles om, men det vil antagelig udelukkende blive Den faste Voldgiftsret og Højesteret, som her maa tages i Betragtning. Man kan i allerhøjeste Grad rette den Indvending mod at ophøje Forligsmandens Forslag til Lov, at Forligsmændene — sikkert udmærkede Mænd — er valgt af Regeringen. Jeg mener,

at man er mere betrygget ved, at Højesteret eller Den faste Voldgiftsret udpeger de Dommere, der skal fælde den endelige Dom mellem Parterne.

Jeg vil slutte med at sige, som jeg begyndte, at det er aldeles afgjort, at en saadan Strid om Lønsørgsmaal ikke alene er af Interesse for de paagældende Parter, men for hele Samfundet, fordi vi her er ved et Moment, der i høj Grad kan være afgørende for hele Prisniveauet i Landet.

I det Udvalg, der antagelig faar med Sagen at gøre, vil det være nødvendigt at drøfte et Spørgsmaal, vi ogsaa var inde paa sidste Aar, nemlig det, at der eventuelt kan opstaa Konflikter i de kommende Maaneder. Der maa i Forvejen træffes Bestemmelser, der tager Sigte paa den Mulighed, at der i den nærmeste Tid skulde opstaa Konflikter, som Forligsmanden ikke er i Stand til at bringe ud af Verden.

Hvis der ikke fra anden Side stilles Forslag om Udvalgs Nedsættelse, vil vi gøre det, fordi vi mener, at der er visse Ting, man nøjere maa behandle, inden Sagen kommer til anden og tredie Behandling.

Christmas Møller: Det er nu fjerde Gang i Løbet af fire Aar, at den høje Rigsdag beskæftiger sig med Spørgsmaalet om aktiv Indgriben i Arbejdskonflikter. Den første Gang var i Januar 1933, og man har vel nok Lov til at sige til den høje Regering, at det kostede dyrt baade paa den ene og den anden Maade, mest i Retning af Tab af Regeringens Prestige. Anden Gang var i 1934, tredie Gang i Fjor, og fjerde Gang er altsaa nu med det Forslag, Regeringen har stillet her.

I 1933 indtog vi den Stilling, at vi vel vilde have været med til et vist Indgreb, men ikke under de Vilkaar, der da blev givet. Vi medvirkede i 1934 og ligeledes i 1936. Staten har allerede nu en vis Ret til at gribe ind, nemlig naar det drejer sig om Retskonflikter, men her melder sig efter vor Opfattelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Statens Ret til at gribe ind Spørgsmaalet om en videregaaende Ret, og man vil ikke fra nogen Side kunne bestride med det nævnte som Baggrund, at det Spørgsmaal er kommet mere i Forgrunden, end det tidligere har været.

Den højtærede fungerende Statsminister sagde, at saa længe man har de nuværende Regler, maa man haabe, at det gaar paa den og den Maade, at man klarer disse Spørgsmaal selv. Jeg er ikke uenig med den højtærede Minister i den Betragtning, men der